

Sam zit te wachten op wat komt. Een sanctie? Een preek? Een geruststelling? Zou Sam gehoord zijn? Sam heeft echt geprobeerd om duidelijk te maken dat het niet meer lukt. De krassen op de armen zijn zichtbaar, de tranen staan dagelijks in de ogen, de punten kelderden, ... Wie kan Sam helpen? Sam wou niet vechten, maar de woede en onmacht zaten er en .... Sam heeft spijt. Sam is moe...

De klastitularis voert het woord op de klassenraad. Dit gedrag kennen we niet; moeten we blijven toekijken hoe Sam stil wegwijnt? De passie om er voor te gaan is nog zichtbaar in de ogen van de leerkrachten, maar er klinkt onmacht in zijn stem wanneer hij vraagt om Sam kansen te blijven bieden. De leerkracht is moe....

De CLB-medewerker zit op de klassenraad en hoort de nood. Ze wil Sam graag begeleiden; waar kan ze schuiven, wie kan nog even wachten? Nog even... Ze is moe....

Als onderwijspartners maken we leerlingen sterker om in de maatschappij te functioneren, een maatschappij waar je sterk in je schoenen moet staan, aan zelfzorg moet doen en de vaardigheden en kracht moet hebben om met de vele vragen om te gaan. Maximaliseren van ontwikkelingskansen bij alle kinderen en alle jongeren is ons gemeenschappelijk doel. Het bewaken en bevorderen van hun welbevinden vanuit een krachtgerichte werking is hiervoor een basisvoorwaarde. Preventieve acties die het welzijn bevorderen hebben een positief effect op de deelname later in de maatschappij en leren leerlingen om te gaan met wat op hun pad komt.

Maar het aantal leerlingen met hulpvragen neemt toe; hulpvragen zijn dringend en worden steeds complexer. De ernst van de vragen is niet te onderschatten; we zien leerachterstand en leermoeilijkheden, psychische problemen, gedragsproblemen, verwaarlozing, suïcide(pogingen), misbruik, agressie, intrafamiliaal geweld, armoede,...

Leraren en begeleiders krijgen steeds meer te maken met de specifieke noden van leerlingen en gaan op zoek naar oplossingen die veel verder gaan dan wat de mogelijkheden binnen de onderwijscontext zijn. Voor scholen volstaat de omkadering om tegemoet te komen aan de complexe noden van leerlingen die zich situeren binnen en buiten de schoolcontext niet meer. Het CLB wordt ingeschakeld, maar kan ook de veelheid aan vragen waarvan de begeleidingsintensiteit toeneemt, niet meer opvangen. Hulpverlening is overbevraagd en werkt met wachtlijsten of prioriteiten. Gemandateerde voorzieningen zetten het aantal meldingen on hold.

Maar hoe kunnen wij prioriteren? Welke leerling krijgt hulp of ondersteuning en welke leerling moet wachten? Welke leerling moet in de kou blijven staan?

Leerlingen wachten op hulp, maar ondertussen ontstaan er secundaire problemen en crisissen. Leraren en begeleiders worden steeds meer emotioneel belast en voelen zich machteloos. Het werk dat vandaag gevraagd wordt, zorgt ervoor dat de wettelijke opdracht steeds minder aandacht kan krijgen (vb. leerplandoelen bereiken, kwaliteitsvolle HGD-trajecten, doelgerichte begeleidingen). We raken verzeild in het blussen van brandjes, tot ook die kraan opdroogt.

We geven een noodkreet, een signaal. Want onze passie is er nog; we zien dagelijks collega's tot het uiterste gaan om alle leerlingen te geven wat ze nodig hebben om te groeien en te bloeien. We hebben goesting om dat op een kwaliteitsvolle manier te doen. Er is wederzijds begrip tussen partners, ouders en externe diensten. De samenwerking tussen scholen en CLB is waardevol en versterkend, nu meer dan ooit. Hoor ons en zorg dat we deze passie kunnen blijven verderzetten, zodat we het verschil kunnen blijven maken voor elke leerling, zodat elke leerling zijn weg vindt in de maatschappij.

We pleiten voor meer respect voor de onderwijsprofessionals en CLB medewerkers en aandacht voor de noden van onderwijs. We pleiten voor een focus op de samenwerking tussen onderwijs en jeugdhulp/ welzijn. We pleiten voor een snelle opstart van noodzakelijke hulpverlening en minder versnippering van de jeugdhulp. We pleiten voor meer structurele preventie op langere termijn.

We pleiten voor een breed maatschappelijk debat.

Sam wacht nog steeds op een leerkracht, een CLB-medewerker, een welzijnspartner die tijd en ruimte heeft om Sam in eigen kracht te zetten.

School en CLB wachten nog steeds op ruimte en tijd om te vermijden dat er nog leerlingen in de situatie van Sam terecht komen.

Hoor het signaal van Sam en neem acties die onze maatschappij kunnen versterken.